06/07/2020

Прота Драган Станишић: Останимо обдарени даром Живота вјечног

На дан када Црква Христова прославља Светог свештеномученика Јевсевија, служена је Света Литургија у подгоричком храму Светог Ђорђа.

Светим Богослужењем началствовао је протојерej ставрофор Драган Станишић,уз саслужење протојереја ставрофора Милете Кљајевића, протојереја Јована Радовића и ђакона Ивана Црногорчевића.

За певницом на литургијске возгласе одговарао је верни народ Божији, предвођен појцем Луком Павићевићем.

Након прочитаног јеванђелског зачала, словом поуке сабранима се обратио началствујући свештенослужитељ, прота Станишић:

Пјевајте Господу Богу нашему, пјевајте цару нашему “

Драга браћо и сестре, смисао данашње службе управо је у томе да се радујемо и веселимо, јер је велика плата наша на небесима. Ми који смо

Црква Божија, Тијело Христово, који смо се овдје окупили и пјевамо Господу и молимо се – ми добијамо велики дар од Господа.

Они који у Бога вјерују, као што и данашње Јеванђеље каже, имају као дар Живот вјечни. А они који чине гријех, као плату имају смрт.

Из дана у дан, из године у годину, из вијека у вијек – они који чине гријех (а свако од нас је грешан) зна се, да има као плату – смрт. А они који вјерују у Бога, који имају вјеру овога капетана кога описује данашње Јеванђеље (који брине о слузи своме који је одузет и тражи од Бога да га подигне, да га исцијели), има као дар Живот вјечни. Данас, у модерном свијету, реткост је да неко кад има слугу (радника) мисли за његово добро. Чим неки сиромах не може да привређује – отјерају га, не дају му ништа. Они, који су данас капетани, који су "великани", често се гријеше о оне које им служе – и зато имају као плату: смрт и срамоту.

Тако, драга браћо и сестре, имамо и данас друштва која се много гријеше о тежаке, о трудбенике, о мученике, о људе који приносе свој живот, свој труд – да би могли да се нахране и живе други. Они који себе сматрају великанима, не марећи за њих, одбацују их и чекају нове, да дођу да им служе – а, на крају, шта је плата оних који су злоћудни, који су злосрећни – то је смрт. А они који вјерују, који страдају на правди Бога, за награду имају Живот вјечни.

Ми смо свједоци, драга браћо и сестре, како и данас имамо подвижнике – храбре људе, трудбенике, мученике, који, исказујући и свједочећи своју вјеру, бивају кажњавани и отпуштани са посла. Само да се подсјетимо примјера породице Касалица, које долазе да хапсе (мужа и жену) – зато што су се потписали за одбрану светиња. А син поручује своме родитељу: Не отступи, мајко, ни метра, останимо то што смо ! Хоће да каже: останимо обдарени даром Живота вјечног. Униформисани људи долазе и хапсе нашу сестру, мајку, одводе је у притвор; ћерку коју су родитељи школовали, која је стекла правничко знање и постала адвокат, да се бави одбраном оних који су осуђени. Сада је изводе не судове. Изводе на судове госпођу Македонку (која има дивно име) и, шта се дешава, баш управо оно што се догађа у Јеванђељу: да имамо оне који гријеше, и то страшно гријеше, и оне који вјерују и творе јеванђелско дјело истинољубља и правдољубља .

Нека би Бог дао, да молитвама светих: Анастасије, мајке Светог Саве, и свештеномученика Јевсевија, чији спомен данас славимо – сви ми, овдје сабрани, не одступимо ни метра, ни милиметра, од оног што помиње

данашње Јеванђеље – а то је Живот вјечни у Христу Господу”.

Елза Бибић

mitropolija.com